

A népzene továbbadása a küldetésünk

A Csík zenekar 1988 óta a magyar népzene meghatározó szereplője. Csík János szerint mindvégig megtartották a népzene autentikus értékeit, az emberi gondolatok, érzések szép gyümölcseit, látva a mai változó világunkat mozgató pop- és rockzene sodró erejét.

CSÍK
ZENEKAR

VINCZE EDINA

- Van a magyar népzene örökségének ön szerint jogosultsága, ebben az elektrós, popos, funkys XXI. századi világban?

- Úgy hiszem, hogy az utóbbi több mint tíz év visszajazolt az azt, hogy akár a mi munkánk, akár a művészeti iskolák munkája folyamatot indított el, generációknak adta tovább a szépet, a jót, a népi örökségeinket. Bármennyire is nyitottá teszi a világot az internet vagy a technológiai evolúció, a mai fiatalok kíváncsiak arra, hogy hol vannak a világban, honnan erednek a gyökereik, hová tartoznak, mire lehetnek büszkék. Két esztendő múlva már harmincéves lesz a Csík zenekar. Amióta mintegy új gondolatként feldolgozásokat is készítettünk, ismertebbek lettünk. De még mindig van mit átadnunk a közönségnek.

- December 17-én újra Zalaegerszegen láthatjuk a Csík zenekart, most már hosszú évek óta minden évben. Hány hangszer szólal meg a színpadon?

- Zalaegerszeghez nagyon sok baráti és ismeretségi szál fűz bennünket. Tulajdonképpen a szokásos akusztikus hangszereket hozzuk, a vonót, a bőgőt, a brácsát, hegedűket, fúvós hangszereket, tárogatót, szaxofont, de lesz majd gitár, cimbalom és leket borzoló énekhang is, ami mindenképpen fontos. Talán az lesz az érdekes, hogy a fúvós hangszerek között felsír majd a tilinkó is, melyen Kárpátjáról hozott különleges dallamokat fogunk megszólaltatni. Makó Péter barátom fantasztikus varázslója a fúvós hangszereknek.

- Említette a feldolgozásokat. Például Lovasi András, Kiss Tibor, Presser Gábor dalai vagy a közös projekt

Rúza Magdival. Mi alapján dől el, kinek a dalaihoz érjen hozzá a Csík zenekar?

- A feldolgozások vagy régi barátságokon alapultak, vagy a munkásságuk alapján egyfajta elismertségnek, kölcsönös tiszteletnek is köszönhetően született meg az együttműködés. Tehát bátrabban hívhattuk meg például Dresch Misit, aki nagy népzenebarát, vagy Lovasi András, mert Szabó Attila barátom évekig zenélt együtt vele a Kispál és a Borzban. Az viszont tény, hogy bátorság kellett ahhoz, hogy meghívjuk Presser Gábort, akivel viszont azóta nagyon jó barátság alakult ki. Mindig jó szívvel jön, 28-án Egerben is együtt muzsikálunk. Kiss Tiborral a Quimby-ből szintén nem gondoltuk, hogy ekkora sikere lesz a dalnak, ez az élmény barátságot kovácsolt köztünk. Szabó Attila

egyébként, aki a könnyűzenei palettára figyel, jól ismeri, érzi, hiszen bluesgitárosként már több zenekarban muzsikált. Azok a harmóniák, amik esetleg egy könnyűzenei műfajban ott vannak, néha emlékeztetnek bennünket, hogy egy szatmári csárdás is hasonló módon van kísérve, így született meg például a Zár az égbolt feldolgozás is. De volt, amikor Attila elhozott egy dallamötletet, amire Bartók Józsi bőgősünk azt mondta, hogy hú, gyerekek, oda tegyünk egy szökőst. Ennek akkora sikere lett, hogy mindig tapsol a közönség, hát ez a dal lett a Most múlik pontosan feldolgozása. Az a fontos, hogy ha másképpen gondoljuk a zenét, ugye most itt az alternatív muzsikára gondolkodunk, legalább olyan őszinte, emberi lélekből eredő, szép hangzású legyen, olyan szó-

képekkel, szimbólumokkal a dalokban, mint amilyen a népzene.

- Úgy tudom, ön koncert előtt mindig lemeget a közönség közé, figyel, belelélegzi az adott atmoszférát. Fontos, hogy kiknek muzsikál?

- A közönség nem káposztafejekből áll, fontos, hogy barátként, őszinte szívvel adjunk élményeket. A reakciójuk minket inspirál, ha egy hullámhosszon vagyunk, könnyebben tudják befogadni a művészetünket és azonosulni vele. Bizony, azok a dallamok, amik a népzeneben vagy akár a könnyű műfajban megszületnek, megérintik az embereket. És ha megérintik, akkor válik sikeressé a küldetés.

Fotó: Mándi Emese

A Csík zenekar oly módon dolgozza fel könnyűzenei szerzeményeket, hogy azok belesimuljanak a népzene szövetébe